PROCANCELLARIVS
D. FRIDER. ALEANDER KVNHOLD
PANDECT. PROF. PVBL. CANON. NVMBVRG.
ET FAC. IVR. ASSESSOR

SOLEMNIA INAVGVRALIA
CANDIDATI CLARISSIMI
BENIAM. AVGVSTI FRIDERICI QVEHLII
FRANCOHVSANI
D. XXIX. DECEMBRIS MDCCXLVI.
CELEBRANDA
INDICIT.

Antiqua controuerſia, inter Iuriſconſultos Saxonicos diu agitata, an conuentiones patris cum liberis maiorennibus, in eius poteſtate conſtitutis, emancipatione, vel Iuris Ciuilis permiſſione deficiente, valeant, nouiſſima ſanctione, quae inter Deciſiones hoc anno promulgatas decima quarta extat, ſublata eſt, neque ob ſummam Potentiſſimi Legislatoris Electoratus Saxoniae auctoritatem, vnquam in terris noſtris reuiuiſcet. Qua in re votum *Autoris Conſult. Saxon.* cuius verba refert TITIVS *in Diſſert. de contractibus patris & liber. in eius poteſtate exiſtentium* §. 55. vt expreſſa conſtitutio fieret, implementum accepit. Diſpoſitum autem eſt in memorata *Deciſione XIV.* Ein Contract welchen ein Vater mit ſeinen Kindern/ ſo ihre Mündigkeit erlanget/ geſchloſ-

sen, ist um deswillen, daß er solche nicht vorhero emancipiret, vor ungültig keinesweges zu halten. Haec mihi occasionem suppeditant vtriusque partis argumenta summo digito & quasi per indicem commonstrandi. Noti sunt dissensus ICtorum, ac variantes Dicasteriorum Saxonicorum circa hanc quaestionem sententiae, ab allegato TITIO *in citata Disputatione*, WERNHERO *Obs. for. P. V. obs.* 189. & *Supplem. ad cit. Obs.* & BERGERO *Oec. Iur. L. I. Tit.* 3. §. 16. & *P.* 2. *Resp.* 287. relatae. Vrgebant validitatis horum contractuum Patroni: ignorare Ius Germanicum & Obseruantiam Iuris Saxonici fictionem vnitatis, quae impediat quo minus inter patrem & filium aut obligatio nasci, aut contractus iniri possit, nec opus esse hoc casu emancipatione, aut patrem, dum cum filio contrahit, eundem saltem ad eum actum emancipasse intelligi, cum in iis quae pendent a mera facultate, is qui vult consequens, non possit non velle antecedens, sine quo ad illud consequens nequit peruenire; haud par esse, negotia bona fide celebrata, sub fictae cuiusdam, aut pictae vnitatis praetextu irrita dicere, in eos potius, qui ista sibi aliisque persuadere conantur, eximie quadrare videri illud Celsi adolescentis, quod refert PAVLVS *in l.* 91. §. 3. *ff. de V. O. est haec quaestio de bono & aequo, in quo genere plerumque sub auctoritate iuris scientiae perni-*

perniciose erratur; publice interesse, ne ex nimia subtilitate voluntates contrahentium interuertantur; contractus patris & liberorum apud Germanos non esse infrequentes, quos omnes si quis vnitatis intuitu, si nihil aliud obstet, irritos dicere velit, is magnam stragem negotiis bona fide celebratis esset illaturus. Negantes e contrario sententiae suae fundamenta in eo collocabant, quod Iure Romano regulariter; excepto peculio castrensi, quasi castrensi & aduentitio, conuentiones onerosae & gratuitae patris & liberorum, potestati eius subiectorum, non subsistant, idque *L.* 2. *ff. de contr. emt.* qua *inter patrem & filium contrahi emtionem non posse,* & Lege 11. *atque* 17. *C. de donat.* vbi: *in eum, qui in sacris familiae tuae remanet, destinationem magis paternae voluntatis factam, quam perfectam donationem peruenisse, sane si ea, quae in potestate positis donaueris, post emancipationem contra tuam tenuerint voluntatem, horum penes te dominium remanet; siquidem nec tempore, quo voluisti, propter vinculum potestatis sibi quicquam quaerere, nec post, te inuito, de rebus tuis potuerunt,* sancitum est, corroborant, atque hanc Iuris Romani dispositionem per *Constit. Elect.* 10. *P.* 2. *verba:* **Weil in denen Sächßischen Rechten nirgend zu befinden/ daß die väterliche Gewalt insonderheit auffgehoben/ so bleibet auch dieselbe**

nochmahls nicht unbillig bestehen/ confirmari existimabant, indeque colligebant, contractum quemuis inter patrem & filiam eius iuri subiectum, etiam hodie esse inualidum, cum & hic sit patriae potestatis, exque ea fluentis vnitatis, effectus; fictioni vnitatis frustra fictionem emancipationis vel tacitae vel virtualis opponi, priuatis enim non licere media consequendi finem fingere, etsi & Leges & mores repugnent; ad mores Germaniae & Obseruantiam Iuris Saxonici perperam confugere dissentientes, atque nec prius assertum, neque posterius idoneis argumentis probare. Sed hunc hunc nodum Gordium soluit Potentissimus Legislator in Decisione, quae huic scriptioni ansam praebuit.

Nunc Clarissimi Candidati BENIAMIN AVGVSTI FRIDERICI QVEHLII honestum ac laudabile vitae & studiorum curriculum commemorabo more recepto. Natus est *Francohusae die septimo Iunii MDCCXXIV.* Patrem veneratur CHRISTOPHORVM GOTHOFREDVM QVEHL, *Serenissimi Principis Schwartzburgici Consiliarium aulicum & Consistorialem*, Matrem vero ANNAM MAGDALENAM, *ex familia* VOLCKIORVM *ortam*. Erat autem carissimis Parentibus nihil prius, nihilque antiquius, quam vt ineunte

aetate

aetate fundamentis fidei, ſtudiisque humanioribus rite inſtitueretur, mature itaque eum curae IOH. ARNOLDI MOEHLENFELDII & IOH. ANTONII KIRSCHII, qui nunc in pagis Seehuſenſi & Rottlebienſi verbum diuinum docent, commiſerunt, quorum & Kirſchii inprimis induſtria felices in addiſcendis bonis literis fecit progreſſus, iisque innutritus, iuſſu Parentum Anno 1741. iura ciuitatis in Academia Ienenſi adeptus, Praeſtantiſſimos ibi Profeſſores & Doctores, HEIMBVRGIVM, DARIESIVM, HELLFELDIVM, cuius hoſpitio fruebatur, & WEGNERVM, inſigni diſcendi flagrans cupiditate, audiuit. Inde ad Fridericianam, quae Halae floret, Academiam acceſſit, & Celeberrimos Viros BÖHMERVM, WOLFIVM & CARRACHIVM ſtudiorum Duces ſecutus eſt. Poſtea in patriam redux factus, per biennium in practicis exercitationibus, praecepta atque optima quaeuis ſubſidia ſubminiſtrante Patre ipſius venerabili, cui vt publice gratiſſimam mentem exponat, pietatis & reuerentiae poſtulare rationem recte exiſtimat, multum operae poſuit. Tandem ſtudiis academicis finem impoſiturus, Lipſiam ſe contulit, & poſtquam in expoliendis Iurium diuerſorum praeceptis *Summe Reuerendi* RIVINI, ſub cuius moderamine materiam legatorum & fideicommiſſorum ex Ludouici compendio Digeſtorum publice defen-

defendit, RICHTERI & M. FRANCKII, quorum prolixam in ſe voluntatem ſingulari obſeruantia & deuincti animi teſtificatione proſequitur, vſus eſſet, & hoc anno *commentationem de feudo alternatiuo*, ad demonſtrandos ſtudiorum profectus, edidiſſet, vt praemia induſtriae atque acquiſitae iuris ſcientiae ab Ordine noſtro acciperet, modeſte petiit. Annuimus deſiderio eius honeſto, & in vtroque examine talem deprehendimus, qualem maturiora eius ſtudia, expectare iubebant. Expoſita igitur in Auditorio Petrino *L.* 30. *C. de appellat. & conſultat.* atque inaugurali ſpecimine *de obligatione extincta iterum reuiuiſcente* ſub Praeſidio *Summe Reuerendi, Illuſtris atque Magnifici Domini* IOHANNIS FLORENTIS RIVINI, *ICti, Codicis P. P. Canonici Martisburgenſis, Capituli Wurcenſis Decani, Academiae Decemuiri, & Fac. Iurid. Aſſeſſoris*, Collegae Honoratiſſimi, qui Promotor a me tanquam Procancellario ex Decreto Ordinis rite conſtitutus eſt, propugnato, dignitate Doctoris in vtroque Iure extra Facultatem merito ſuo condecorabitur. Quem actum ſolennem vt *Rector Academiae Magnificus, Comites Illuſtriſſimi, vtriusque Reipublicae Proceres grauiſſimi*, atque Generoſiſſimi & Nobiliſſimi Academiae Ciues praeſentia frequenti illuſtriorem reddere dignentur, qua decet obſeruantia & humanitate rogo.

D. Lipſiae Feſto natiu. Chriſti MDCCXLVI.

EX OFFICINA STOPFFELIANA.